

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-04890
Otsuse kuupäev 31.05.2026
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja AS ÜHISTEENUSED (11052490)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühistamine

Resolutsioon:

1. Tarbija nõue rahuldada osaliselt. Vähendada leppetrahvi nr 1028027513 osaliselt, tarbija peab kauplejale maksma leppetrahvi summas 35 eurot.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Kaupleja määras 12.33.2026 tarbija sõidukile leppetrahvi nr 1028027513 summas 60 eurot parkimistasu maksmata jätmise eest Liivalaia 6, Tallinn tasulises eraparklas. Tarbija selgitustel ta ei parkinud sõidukit, vaid ta peatas sõiduki 6 minutiks, et saata oma laps eelkooli. Tarbija hinnangul oli leppetrahv määratud ilma aluseta, see oli ka ebaproportsionaalselt suur. Tarbija esitas kauplejale vaide, mille kaupleja jättis rahuldamata. Tarbija kaupleja keeldumisega ei nõustunud.

Tarbija soovib tuvastada, et leppetrahv nr 1028027513 on tühine või vähendada leppetrahvi.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja palus vastuses jätta tarbija nõue rahuldamata. Liivalaia tn 6, Tallinn asuva parkimisala on eraparkla, kus tuleb parkimise eest tasumist alustada esimesest minutist ning parkimiskellaga tasuta parkimist ei ole ette nähtud. Tarbija parkis sõiduki LS § 2 p 49 mõttes, seetõttu lasus tal kohustus tasuda parkimistasu. Tarbija väitel viibis ta parkalas vaid 6 minutit, kuid see väide on tõendamata. Kaupleja oli tähistanud eraparkal liiklusemärgiga 643a „eravalduse tähis“, millel on

kirje „ÜHISTEENUSED“. Olemas on liiklusmärk 575a „Parkla“, mis osutab sõidukitele ettenähtud parkimispiirkonnale. Samuti on olemas info tasulise parkimise ja hindade kohta, juhised maksmiseks ning parkimistingimused. Leppetrahvi määramine oli põhjendatud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub osaliselt rahuldamisele. Pooled vaidlevad selle üle, et kas tarbijal on kaupleja ees lepingust tulenev kohustus tasuda parkimiskorralduse nõuete rikkumise eest määratud leppetrahvi.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi võib võlasuhe tekkida lepingust. VÕS § 8 lg 1 kohaselt on leping tehing kahe või enama isiku (lepingupooled) vahel, millega lepingupool kohustub või lepingupooled kohustuvad midagi tegema või tegemata jätma. Antud vaidlus puudutab sõiduki parkimist tasulises parklas. Riigikohus selgitas tsiviilasja nr 3-2-1-82-16 otsuse p-s 22, et tasulises parklas parkimise kohta sõlmitud leping vastab üürilepingu tunnustele VÕS § 271 mõttes, kus tasulise parkimise korraldaja (üürileandja) võimaldab parkimist vajava sõiduki juhil (üürnik) kasutada tasu eest parkimisala. Parkimisel sõlmitakse leping hetkel, kui sõiduk siseneb tasulise parkimise alale. Parkimise kohta sõlmitud lepingust tulenevaid üürileandja õigusi ja kohustusi omab parkimise korraldaja, antud juhul kaupleja.

Tarbija ei vaidlusta asjaolu, et talle oli selles eraparklas tasuline parkimine teada, seega puudub komisjonil vajadus kontrollida eraparka liikluskorraldusvahenditega tähistamise asjaolu.

Tarbija selgitustel kasutas ta parklat eesmärgiga viia oma laps eelkooli, ta väljus koos lapsega sõidukist ning viis lapse kooli kohale. Tarbija peatas sõiduki kuni lapse turvaliselt ukseni saatmiseni, mis on sõitja (lapse) mahamineku protsessi vältimatu ohutusnõue, tarbijal kulus aega kokku ligikaudu 6 minutit (kell 15:24–15:30). Kaupleja poolt ei olnud parkimise eest leppetrahvi määramine põhjendatud.

Kaupleja ei nõustunud tarbija väidetega. Liiklusseaduse kohaselt tarbija parkis sõiduki, mitte ei peatanud. Tarbija parkis oma sõiduki mõne meetri kaugusele sinist värvi infotahvelist, millel olid parkimise eest tasumise juhised. Kuigi tarbija paigutas sõidukile parkimiskella ja teadis, et tasu maksmine algab esimesest minutist, ei alustanud tarbija parkimistasu maksmist. Kaupleja selgitustel oli tarbija poolt paigaldatud parkimiskellal märgitud kellaaeg 15.24, leppetrahv vormistati 5 minutit hiljem s.o kell 15.29. Tarbija väitel oli sõiduk parkimiskohal umbes 6 minutit, kuid tarbija ei ole oma väidet tõendanud, kauplejale ei ole teada, millal tarbija tegelikult parklast väljus.

Komisjon analüüsis poolte avaldatud asjaolusid ja leidis, et tarbija parkis oma sõiduki kaupleja poolt hallatavasse erapaklasse. Parkimise ja peatumise mõisteid reguleerib liiklusseadus (LS) nähes ette, et peatumine on sõiduki ettekavatsetud seismajätmine sõitjate peale- või mahamineku või veose peale- või mahalaadimise ajaks (LS § 2 p 52), parkimine on sõiduki ettekavatsetud seismajätmine kauemaks, kui seda on vaja sõitjate peale- või mahaminekuks või veose laadimiseks (LS § 2 p 49).

Sõiduki peatumise kestuseks on lühike ajavahemik, milline kulub sõitjate peale- või mahaminekuks. Seejuures peaks sõidukijuht olema sõiduki juures nähtav ning ka sõidukist

väljavad sõitjad võiksid olla nähtavad. Kuid kaupleja poolt leppetrahvi koostamise ajal tehtud fotodelt ei olnud sõidukijuhti ega sõitjaid näha. Kaupleja nägi üksnes tühja sõidukit, kaupleja sai sellest teha vaid ühe järelduse, et sõiduk oli eraparklasse pargitud LS § 2 p 49 mõttes.

Komisjon tuvastas, et parkimise alustamisega olid kaupleja ja tarbija sõlminud parkimislepingu, lepingu tingimusteks olid kaupleja parkimistingimused, milliste infotahvel asus tarbija sõiduki läheduses. Kaupleja parkimistingimused on tüüptingimused ja lepingu osa VÕS § 37 lg 1 alusel. Kaupleja poolt leppetrahvi koostamise ajal tehtud fotodelt on näha, et tarbija sõiduki vastas asus infotahvel, millel oli suurelt kirjas Tsoon P85 ning tasu suuruseks oli märgitud 0,75 eurot 30 minuti eest. Riigikohus on märkinud, et määrav ei ole tingimuste sisuga tegelik tutvumine, vaid võimalus nende sisust teada saada ehk võimalus nendega tutvuda. Kaupleja oli tingimustega tutvumise võimaluse loonud.

Lepingutingimuste kohaselt lasus tarbijal kohustus alustada parkimise algusest arvates parkimise eest tasumist, kuid tarbija ei alustanud tasu maksmist. Komisjon tuvastas, et tarbija rikkus parkimistingimusi, kaupljal tekkis parkimistingimuste p 7 alusel õigus nõuda tarbijalt leppetrahvi kuni 100 euro suuruses summas. Leppetrahvi tühistamiseks puudub alus, tarbija leppetrahvi tühistamise nõue jääb rahuldamata.

Tarbija palus juhul, kui leppetrahv on määratud lepingutingimuste kohaselt, vähendada leppetrahvi suurust, kuna see ei ole proportsionaalne.

VÕS § 162 lg 1 kohaselt kui tasumisele kuuluv leppetrahv on ebamõistlikult suur, võib kohus seda leppetrahvi maksmiseks kohustatud lepingupoole nõudmisel vähendada mõistliku suuruseni, arvestades eelkõige kohustuse täitmise ulatust tema poolt, teise lepingupoole õigustatud huvi ja lepingupoole majanduslikku seisundit.

Kaupleja selgitustel ei olnud leppetrahvi suurus 60 eurot ebamõistlikult suur, kuna selles parklas ongi parkimistasu kõrgem, 24 tunni parkimise tasu on 36 eurot. Leppetrahvi vähendamine on komisjoni kaalutlusõigus. Komisjon arvestas mõlema poole huve ja konkreetseid asjaolusid ning pidas seekord võimalikuks vähendada leppetrahvi 25 euro võrra. Komisjon rahuldab tarbija nõude osaliselt, tarbijal lasub kohustus tasuda kauplajale leppetrahvi vähendatult 35 euro ulatuses.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/